

Jeg vil sige til finansministeren, at vi føler det som en overordentlig stor provokation, at regeringen samtidig med behandlingen af finansloven forsøger at få godkendt grønne afgifter, der alligevel først skal træde i kraft den 1. januar 1996 og dermed først er af interesse i forbindelse med finansloven for 1996. Hvis det er en linje, som finansministeren ønsker at følge, bliver det meget vanskeligt at få forhandlinger med os næste år – hvis det er den samme regering, der sidder.

Derfor vil jeg give finansministeren det gode råd ikke at forgifte det politiske forhandlingsklima.

Jeg vil gerne slutte af med at nævne to ændringsforslag fra finansministeren. Det ene er ændringsforslag nr. 176, og det vedrører ifølge teksten aktivering og integration af bosniske krigsflygtninge. Venstre vil gerne være med til at aktivere krigsflygtninge. Vi synes, det er rigtigt, og at det menneskeligt set er nødvendigt, at man får lov til at være aktiv som flygtning dér, hvor man nu opholder sig. Men i Venstre har vi det ønske, at flygtninge først og fremmest skal kunne vende tilbage til deres fædreland, og det opnår man ikke ved at integrere dem i Danmark og gøre dem til danskere. I det omfang kontoen udmøntes til *aktivering*, støtter vi det, hvorimod vi vil vende os imod, at regeringen bruger kontoen til *integration* af bosniske krigsflygtninge.

Jeg kan sige, at vi derfor vil undlade at stemme til dette ændringsforslag.

Det andet ændringsforslag, jeg vil nævne, er ændringsforslag nr. 177 fra finansministeren. Det kan vi ikke støtte. Her fremgår det af teksten, at finansministeren vil give 1 mia. kr. – om ikke finansministeren, så i hvert fald statskassen – i tilskud til Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Nu ved enhver, der har fulgt debatten og set, hvad der er skrevet tidligere, at der ikke er tale om 1 mia. kr. til Hovedstadens Sygehusfællesskab, men alene om et maskeret tilskud til Københavns og Frederiksberg Kommuner, og der er tale om et tilskud, der er helt ude af proportion med, hvad regeringen har aftalt med andre amter og kommuner.

Jeg kan her blot henvise til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Finansudvalg vedrørende finansloven for 1995. Heraf fremgår det, at hvis man f.eks. skulle behandle Københavns Amtskommune lige så godt, som man nu behandler Københavns og Frederiksberg Kommuner, så skulle staten give et tilskud på 624 mio. kr. om året til Københavns

Amt, og jeg kan nævne, at Fyns Amtskommune tilsvarende skulle have 450 mio. kr. og Århus Amtskommune 547 mio. kr. om året for at være ligestillede.

Vi kan ikke stemme for denne yderligere bevilling på en milliard kroner til Københavns og Frederiksberg Kommuner fra staten, da det er helt urimeligt at behandle amter og kommuner så forskelligt. Jeg forstår egentlig ikke, at finansministeren vil være bekendt at gøre det under en tekst, der hedder »Tilskud til Hovedstadens Sygehusfællesskab«, når der rent faktisk ikke er tale om penge til sygehusfællesskabet, men om penge direkte til Københavns og Frederiksbergs kasser.

Men bortset fra disse få velovervejede syrlige bemærkninger skylder jeg finansministeren at sige, at vi i Venstre har været tilfredse med forhandlingsklimaet. Jeg vil takke Det Konservative Folkeparti for et godt parløb, og jeg vil takke finansministeren for, at han har bidraget til, at vi har kunnet nå disse aftaler og dermed også har kunnet udføre det politiske håndværk, som vore respektive vælgere forventer af os.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg skal ikke nu og her indlede en lang debat om det, som hr. Thor Pedersen just sagde om de bosniske flygtninge og viljen til at integrere dem og lade dem komme ud af flygtningecentrene, ej heller om forsvaret, men jeg bliver nødt til at fastholde, hvad der står i forligsteksten. Det beløb, som hr. Thor Pedersen siger tilbageføres forsvaret – de 690 mio. kr. – tilbageføres kun i den forstand, at der er tale om en positiv budgetreguleringskonto på de 690 mio. kr., og at der tilsvarende er oprettet en negativ budgetreguleringskonto for 1995 på de samme 690 mio. kr. ovre hos finansministeren.

Jeg må også tilstå, at jeg nærer stor beundring for hr. Thor Pedersens evner til at se frem i tiden, for det lød jo her, som om hr. Thor Pedersen allerede kendte indholdet af et forsvarsforlig og var sikker på, at det ville gå den vej, som hr. Thor Pedersen sagde. De samme evner har vi ikke i Det Radikale Venstre, og jeg tvivler egentlig også på, at hr. Thor Pedersens evner er helt så store som dem, han lod os ane. Det afhænger jo fuldstændig af sådan et forligs indhold, i hvilket omfang der vil blive tale om større udgiftsrammer eller mindre; det er Det Radikale Venstres helt klare udlægning af teksten.